

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 11. november 2009 i sag nr. **BS 2-1152/2007**:

Dansk Akvakultur som mandatar for

AquaPri Denmark A/S

Strandvejen 96

7120 Vejle Øst

mod

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring

Kongens Vænge 8

3400 Hillerød

Sagen er anlagt den 23. juli 2007.

Sagen er behandlet under medvirken af 3 dommere, jf. retsplejelovens § 12, stk. 3.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører gyldigheden af en afgørelse, som sagsøgte, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES) traf i 2004 om at indplacere sagsøger, AquaPri Danmarks branche "Dambrug og Fiskeavl" i branchegruppe med "Fiskeri", hvilken afgørelse har dannet grundlag for beregning af det bidrag til AES, som sagsøger er blevet afkrævet i perioden fra 1. januar 2005 til udgangen af 2007.

Sagsøgerens påstande er:

1. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøgtes afgørelse om placering af branchen "Dambrug og Fiskeavl" i branchegruppe med branchen "Fiskeri" med virkning fra 1. januar 2005 er ugyldig og/eller ulovlig.
2. Sagsøgte tilpligtes at anerkende at være forpligtet til at refundere sagsøger det merbidrag, som sagsøger uberettiget er blevet afkrævet at betale i perioden 1. januar 2005 – 1. januar 2008 på grundlag af sagsøgtes afgørelse om placering af branchen "Dambrug og Fiskeavl" i branchegruppe med branchen "Fiskeri".

Sagsøgtes påstand er frifindelse og i anden række hjemvisning.

Oplysningerne i sagen

PARTERNE

AquaPri Denmark A/S er Danmarks største ørredproducent, der driver i alt 16 ferskvandsdambrug placeret forskellige steder i Danmark, og som årligt producerer ca. 2.000 tons ørred, primært til afsætning på eksportmarkedet.

Dansk Akvakultur er brancheorganisation for danske dambrugere og fører sagen som mandatar for AquaPri Denmark A/S, idet sagen er af principiel betydning for alle medlemmer af foreningen. Det er oplyst, at sagen i første omgang alene er anlagt på vegne af Aquapri Denmark A/S, da man har en forventning om, at der kan indgås en suspensionsaftale vedrørende passivitet og forældelse for eventuelle tilbagebetalingskrav fra samtlige medlemmer af Dansk Akvakultur.

Dansk Akvakultur har ca. 200 primærproducenter som medlemmer, fordelt på ca. 300 ferskvandsdambrug, 25 havbrug, 13 saltvandsdambrug og 10 åleopdræt.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES) er en selvejende institution reguleret ved lov. AES blev oprettet i 1999 med det formål at udbetale erstatninger for arbejdsskader i form af erhvervssygdomme m.v. Udgifterne til erstatningsudbetalingerne dækkes ved, at samtlige arbejdsgivere i Danmark betaler et årligt bidrag til AES.

ARBEJDSMARKEDETS ERHVERVSSYGDOMSSIKRING

Baggrund og lovgrundlag

Arbejdsskadesikringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 154 af 7. marts 2006, bestemmer, at arbejdsgivere har sikringspligt over for de ansatte, jf. arbejdsskadesikringsloven § 48, stk. 1. Bestemmelsen er indført for at sikre, at der ydes erstatning og godtgørelse til tilskadekomne og deres efterladte ved arbejdsskader.

Arbejdsgiverne opfylder sikringspligten ved at tegne en arbejdsskadesforsikring og ved at tilslutte sig AES, jf. arbejdsskadesikringslovens § 48, stk. 4. Arbejdsskadesforsikringen, som kan tegnes hos forskellige forsikrings-selskaber, dækker følgerne af arbejdsulykker, mens AES udbetaler erstatning som følge af erhvervssygdomme.

Arbejdsgiverne skal hvert år betale et bidrag til AES. Bidraget skal dække udgifterne forbundet med at udbetale erstatning for erhvervssygdomme m.v. Bidragspligten blev reguleret af bekendtgørelse nr. 1071 af 11. december 2003 om arbejdsgivernes betaling af bidrag til AES (AES bekendtgørelsen).

Beregning af arbejdsgiverbidrag

Størrelsen af den enkelte arbejdsgivers bidrag beregnes ud fra arbejdsgiverens tilhørsforhold til en branche, arbejdsgiverens beregnede antal fuldtidsansatte, samt de forventede udgifter vedrørende den pågældende arbejdsgiver, jf. AES bekendtgørelsens § 3, stk. 2.

Arbejdsgiverens tilhørsforhold til en branche bestemmes som udgangspunkt ud fra den branchekode (DB03-kode (Dansk Branchekode 2003)), som er udarbejdet af Danmarks Statistik, og som fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister. AES har sammensat i alt 107 branchegrupper, hvor hver branchegruppe skal dække egne udgifter til skader.

For hver branchegruppe beregnes en såkaldt AES-sats, som afhænger af de forventede udgifter til skader for branchegruppen. De forventede udgifter beregnes på baggrund af skadeudgifterne fra en forudgående femårig periode. AES-satsen afspejler derfor risikoen for sygdomme i den pågældende branchegruppe.

Hver enkelt arbejdsgivers årlige bidrag beregnes ved at gange antallet af beregnede fuldtidsansatte med den pågældende branchegrupes AES-sats. Alle inden for samme branchegruppe skal betale samme AES-sats pr. beregnet fuldtidsansat.

Branchegruppering og den retlige normering heraf

AES skal ved grupperingen af de forskellige brancher påse, at brancher i samme branchegruppe er homogene ud fra både et skaderisikomæssigt og et produktionsmæssigt synspunkt (dobbelthomogenitet).

Det fremgår af bemærkningerne til loven herom:

”Det forudsættes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring samler brancherne i branchegrupper, der er homogene både ud fra et produktionsmæssigt og fra et skaderisikomæssigt synspunkt. Det forudsættes endvidere, at bidraget fastsættes på baggrund af de udgifter, som den enkelte arbejdsgiver forventes at påføre AES således, at der ikke sker nogen systematisk omfordeling mellem de enkelte arbejdsgivere”.

AES bekendtgørelsen bestemmer i § 6, stk. 1 i overensstemmelse hermed følgende:

”På grundlag af DB03-koden samler AES' bestyrelse arbejdsgiverne i et antal branchegrupper, der er homogene ud fra et skaderisikomæssigt og et produktionsmæssigt synspunkt”.

Det forudsættes i forarbejderne, at branchegrupperne skal fungere som lukkede økonomiske kredsløb, der hviler i sig selv. Arbejdsgivernes betaling af bidrag til AES skal derfor ikke generere overskud.

SAGENS HJORTIDIGE FORLØB

Sagsøgtes branchegruppering af branchen "Dambrug og Fiskeavl"

AquaPri Denmark A/S og de øvrige medlemmer af Dansk Akvakultur tilhører branchen "Dambrug og Fiskeavl". Denne branche har DB03-kode 05.02.00.

Fra 2000 til 2004 var branchen placeret i branchegruppe sammen med en række andre brancher som for eksempel kornavl, agerbrug, stutterier, fåre- og gedeavl, pelsdyrsavl, opdræt af andre dyr, skovbrug og fiskeri.

I foråret 2004 besluttede AES's bestyrelse med virkning fra 1. januar 2005 at opdele branchegruppen 1000001 i to grupper, hvorefter den ene gruppe skulle udgøres af brancherne "Dambrug og Fiskeavl" og "Fiskeri" (gruppe 1000005), mens den anden gruppe skulle udgøres af resten af den oprindelige branchegruppe (gruppe 1000001).

Med denne ændring blev AES-satsen pr. medarbejder for dambrugerne hævet fra 2.373 kr. i 2004 til 9.553 kr. i 2005, svarende til en stigning på 303 %. Satsene blev vedtaget og offentliggjort i oktober 2004. I 2006 og 2007 var satsen henholdsvis 12.203 kr. og 16.337 kr. pr. medarbejder.

For branchegruppen for "Planteavl og småhusdyrbrug" (gruppe 1000001) var satsen i samme periode 698 kr. (2005), 594 kr. (2006) og 855 kr. (2007) pr. medarbejder.

Sagsøger beskæftiger 19 medarbejdere og er i perioden 2005-2007 blevet opkrævet i alt 181.507,00 kr. (2005), 233.757,00 kr. (2006) og 310.403,00 kr. (2007) i AES-bidrag.

I 2003 var skadesudgifterne for "Fiskeri" knap 18 mio. kr., og knap 2.800 personer var beskæftiget i branchen. Dette svarer til en AES-sats for fiskeribranchen på ca. 6.400 kr. pr. fuldtidsansat. Skadesudgifterne i 2003 var for branchen "Dambrug og Fiskeavl" godt 1,1 mio. kr., og ca. 500 personer var beskæftiget i branchen. Dette svarer til en AES-sats på ca. 2.200 kr. pr. fuldtidsansat.

Klagesagens forløb

Ved brev af 14. oktober 2004 rettede Dansk Akvakultur på vegne af sine medlemmer henvendelse til AES med anmodning om en forklaring på den varslede stigning i AES-bidraget fra 2005.

Ved brev af 5. november 2004 rettede Dansk Akvakultur en supplerende henvendelse til AES med opfordring til at placere branchen i branchegruppen for "Husdyravl".

AES besvarede henvendelserne ved brev af 5. januar 2005, hvori det blev anført, at bidragssatsen for 2005 måtte fastholdes. AES henviste Dansk Akvakultur til med henblik på overvejelser om fremtidige ændringer i branchegrupperingen at fremsende nærmere oplysninger og dokumentation for arbejdsgange og arbejdsprocesser i "Dambrug og Fiskeavl" sammenlignet med "Fiskeri" og de husdyravlsbrancher, som man ønskede at blive grupperet sammen med.

Ved brev af 27. januar 2005 fremsendte Dansk Akvakultur diverse materiale vedrørende arbejdsgange og arbejdsprocesser i branchen samt oplysning om at fødevaremyndighederne sidestillede branchen med husdyravl. Det blev samtidig anført, at den af AES truffe afgørelse var sket på et mangelfuldt grundlag, og at afgørelsen efter Dansk Akvakulturs opfattelse stred mod AES-bekendtgørelsens homogenitetskrav.

Ved brev af 1. april 2005 fastholdt AES den tidligere truffe afgørelse vedrørende sammensætning af branchegrupper og bidragssatser for 2005.

Dansk Akvakultur påklagede afgørelsen til Ankenævnet for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring den 29. april 2005. AES fremsendte sine bemærkninger i brev af 27. juni 2005 og Dansk Akvakultur fremsendte et supplerende indlæg af 29. juli 2005 til Ankenævnet.

Efter sagens indbringelse for Ankenævnet blev der iværksat en undersøgelse af produktionsmetoderne i de pågældende brancher (husdyravl, fiskeopdræt og fiskeri). Undersøgelsen blev foretaget af Danmarks Fiskeriundersøgelser (Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri) og Dansk Landbrugsrådgivning. Klagesagen blev udsat herpå.

Undersøgelsen resulterede i et af notat af 25. november 2005 om "Sammenligning af produktionsforholdene indenfor animalsk fødevareproduktion i Danmark".

Konklusionen i notat var følgende:

"Konklusionen i nærværende notat er, at arbejdsprocesserne ved produktion af fisk i landbaserede anlæg har en meget stor lighed med produktion af andre landbrugsdyr. For så vidt angår arbejdsprocesserne på havbrugene, der periodevis minder om forholdene i fiskeriet, så tillægges dette mindre betydning svarende til havbrugenes samlede andel af akvakulturerhvervet. Juridisk betragtes opdrættede fisk som landbrugsdyr og skal derfor behandles som sådan. Det kan derfor anbefales at Akvakultur i AES sammenhæng opfattes svarende til det, der gør sig gældende for almindelig husdyrproduktion."

Bestyrelsen for AES traf på et ekstraordinært bestyrelsesmøde den 25. januar 2006 afgørelse om at fastholde den eksisterende branchegruppering, hvilket blev meddelt til Dansk Akvakultur ved e-mail af 26. januar 2006.

Dansk Akvakultur anmodede herefter ved brev af 8. februar 2006 Ankenævnet for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om at genoptage behandlingen af sagen med henblik på at træffe afgørelse i anledning af den oprindelige klage.

Ankenævnet meddelte ved afgørelse af 7. juli 2006 Dansk Akvakultur, at man ikke kunne få nedsat bidraget til AES for 2005, og at ankenævnet ikke kunne behandle spørgsmålet om flytning af branche "Dambrug og Fiskeri" til en anden branchegruppe.

ÆNDRET LOVGIVNING MED VIRKNING FRA 1. JULI 2007

I 2005 nedsatte Beskæftigelsesministeriet et udvalg, der fik til opgave at fremkomme med forslag til et reformeret AES-system. Udvalgets arbejde resulterede i en rapport fra december 2005.

I rapporten blev det anbefalet at etablere et mere retfærdigt og driftssikkert system baseret på otte brede hovedgrupper, ligesom udvalget diskuterede etablering af en særordning for fiskerierhvervet. I relation til fiskerierhvervet anføres det i rapporten side 38-39, at

”De bærende hensyn er, at en branche har høje skadesudgifter, som skal finansieres af et faldende antal beskæftigede, kombineret med, at der ikke er noget naturligt slægtskab/tilhørsforhold til andre brancher såvel produktionsmæssigt som organisatorisk”.

På baggrund af udvalgets rapport blev der den 28. marts 2007 af beskæftigelsesministeren fremsat forslag til lov om ændring af blandt andet lov om arbejdsskadesikring. Lovforslaget blev endelig vedtaget den 24. maj 2007 med ikrafttræden den 1. juli 2007, dog for så vidt angår det ændrede bidragssystem den 1. januar 2008.

Den ændrede lov indebærer, at Dansk Akvakulturs medlemmer fra 1. januar 2008 vil blive opkrævet AES-bidrag i overensstemmelse med den sats, der fastsættes for hovedbranchegruppe 1, landbrug, fiskeri og råstofudvinding, jf. lovens § 58 a, stk. 1, nr. 1. Med de ændrede regler forlades homogenitetskravet.

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaring af Gitte Nielsen, Brian Thomsen og Ulla Schjødt-Hansen.

Gitte Nielsen har forklaret, at hun er ansat som konsulent i AquaPri Denmark A/S, hvor hun har arbejdet i ca. 6 år. Hun er konsulent for 13 dambrug og beskæftiger sig bl.a. med miljøspørgsmål. De har to dambrug, der er primærproducenter, og som producerer æg og yngel til de øvrige dambrug. Der er typisk ansat en bestyrer og en deltidsmedhjælper på et ferskvandsdambrug. I den omhandlede periode var der ansat i alt 19 medarbejdere på de dambrug, som AquaPri Denmark A/S driver. Driften på de 2 yngelanlæg består typisk i at passe moderfiskene og producere æg. De ansatte fodrer fiskene og sørger for, at temperaturen i anlæggene er korrekt. Senere kommer fiskene på større anlæg. Fra ferskvandsbrugene sælges fiskene blandt andet videre til havbrug. Slagtningen af fiskene foregår et andet sted end på dambrugene. 90 % af produktionen afsættes på eksportmarkedet. Det er primært ørred og kaviar, der eksporteres. Priserne fastsættes efter verdensmarkedspriserne, og AquaPri Denmark A/S kan derfor ikke indregne et højere AES-bidrag i priserne. AquaPri Denmark A/S

driver ikke nogen havbrug.

Brian Thomsen har forklaret, at han siden 1999 har været ansat som direktør hos Dansk Akvakultur, der er en brancheorganisation for danske dambrug og havbrug. Organisationen har ca. 160 medlemmer.

Ferskvandsdambrugene producerer mindre fisk. Der er avlsbrug, som producerer fisk op til 50 gram, og produktionsbrug, som opdrætter fiskene fra ca. 50 gram til de vejer mellem 300 gram og 1 kg. Havbrugene er placeret ud på vand i fjordene. De køber fiskene fra dambrugene, når fiskene vejer 300 gram til ca. 1 kg., og sætter fiskene ud i havanlæggene. Fiskene tages op om vinteren, når de vejer ca. 3 kg. Der produceres primært kaviar og fisk til eksport.

I avlsdambrugene passer man moderfiskene og opfoster ynglen. Opgaverne er her primært pleje og rensning af bassinerne. På de større dambrug sørger de ansatte bl.a. for fodring af fiskene og for vedligeholdelse og drift af produktionsanlæggene.

Hovedforeningen for Dansk Aquakultur er Landbrugsrådet og ikke Fiskerirådet. Der gælder samme miljølovgivning og dyreværnslovgivning for dambrug som for andre medlemmer af Landbrugsrådet. Ca. 90 % af dam- og havbrugenes produktion afsættes på eksportmarkedet, hvor der er en hård konkurrence. Fiskemarkedet er et globalt marked, hvor markedet sætter priserne. De enkelte udbydere har ikke nogen indflydelse på prisfastsættelsen.

Vidnet blev i slutningen af 2004 af medlemmer af foreningen gjort opmærksom på, at der var sket en væsentlig stigning i AES-bidragene. De tog som forening sagen op, og havde en langvarig drøftelse med sagsøgte herom. I august 2005 holdt de et møde med AES, hvor de blev enige om at indhente en rapport. Mødet kom i stand på Landbrugsrådets initiativ. Det var særligt spørgsmålet om produktionsforholdene, som de korresponderede om. På mødet var der forståelse for deres situation, og resultatet af mødet blev, at der skulle indhentes en uvildig redegørelse, for at AES's bestyrelse kunne få et bedre grundlag at træffe beslutning på. Vidnet opfattede det sådan, at AES også var kommet i tvivl om indplaceringen. Det blev aftalt, at undersøgelsen skulle foretages af Danmarks Fiskeriundersøgelser og Dansk Landbrugsrådgivning.

Dansk Akvakultur udarbejdede en synopsis for rapporten, som AES godkendte, inden arbejdet blev sat i gang. De var ikke med til at udarbejde rapporten. Da de modtog rapporten, sendte de den til AES. De fik senere meddelelse om, at bestyrelsen i AES fastholdt den tidligere afgørelse.

Beskrivelsen på sidste side i AES's brev af 27. juni 2005 er korrekt for så vidt, at branchen "Dambrug og Fiskeavl" beskæftiger sig med fisk og vand

ligesom branchen "Fiskeri", men det er også de eneste lighedspunkter, der er mellem de to grupper. Den resterende del af teksten er ikke korrekt. Dam- og havbrugene udvikler fisken, og fiskeriet er et rent fangsterhverv. Fiskeriet starter, hvor dambrugenes produktion slutter.

På dambrugene foregår fodringen med fiskepumper. På havbrugene foretages fodringen fra foderbåde, hvor man med pumpe sprøjter fodret ud over bassinerne. Der sker fodring dagligt.

Ulla Schjødt-Hansen har forklaret, at hun er underdirektør hos ATP. Hun er aktuar og har arbejdet for AES siden 2005. Der er 13 ansatte aktuarer hos ATP, hvoraf 2 udelukkede beskæftiger sig med AES. Aktuarernes primære opgaver for AES er at beregne hensættelser og bidrag. De skal sikre, at det samlede beløb, som de opkræver i bidrag, er tilstrækkeligt til at dække AES's udgifter til skader. I de første år efter at ordningen var i kraft, undervurderede de udgifterne. Helt frem til 2005 var egenkapitalen negativ. De er derfor meget opmærksomme på, at de fremtidige udgifter kan blive dækket. De skal sørge for, at der er en rimelig fordeling af bidragene mellem arbejdsgiverne. De anvender en matematisk model, den hierarkiske kredibilitetsmodel, til at beregne bidragsbeløbene. Bidragene beregnes efter branchegruppe. Sammensætningen af branchegrupperne beregnes efter indstilling fra aktuarerne. Ved beregningen anvendes 3 niveauer, først et branchegruppeniveau, dernæst et risikogruppeniveau og endelig det øverste niveau, som er det totale niveau. Der foretages en vægtning af risikoen på hvert niveau, som sammenholdes med middelværdien for det underliggende niveau. Herefter foretages en samlet vægtning af alle tre niveauer under et.

Inddelingen i branchegrupper er foretaget af bestyrelsen på baggrund af de beregninger, som aktuarerne har foretaget. Opdelingen i nye brancegrupper i 2004 skete på baggrund af aktuarernes beregninger. Aktuarerne forsøgte på baggrund af de historiske tal for skadesudgifter og antal beskæftigede ved hjælp af beregningsmodeller at give et bud på, hvordan udviklingen i skader ville være fremover.

Tabel 2 i AES's brev af 15. marts 2006 er en tabel over skadesudgifter. Den viser for den relevante DB03-kode en stigning i skadesudgifterne. Af tabel 1 fremgår udviklingen i antal beskæftigede, som har været nogenlunde stabil. Risikopræmierne beregnes på baggrund af skadesudgifterne og antal beskæftigede. Der havde i den forudgående periode været en kraftig stigning i risikopræmierne, og aktuarerne forventede på baggrund af de foreliggende tal en fortsat stigning i skadesudgifter og risikopræmien i denne gruppe. Der er størst skadesmæssig homogenitet mellem gruppen "Fiskeri" og gruppen "Dambrug og Fiskeavl". Der er tale om en faktor 2,7 mellem disse og en faktor 16 i forhold til andre branchegrupper i gruppe 1000001.

Det er ikke muligt at etablere en branchegruppe for hver gruppe inden for DB03 systemet. Nogle af grupperne er så små, at en enkelt dyr skade vil

påvirke billedet betydeligt. Gruppens størrelse har også betydning for, med hvilken sikkerhed man kan udtale sig om fremtiden. Det er for de aktuarmæssige beregninger ikke forsvarligt med små grupper, fordi det kan påvirke billedet meget. Når der er få ansatte, er det svært at sige noget om den skadesmæssige risiko. Gruppen "Dambrug og fiskeavl" havde større sammenhæng med den nye branchegruppe "Fiskeri" end med nogen anden branchegruppe.

Foreholdt det af sagsøgte udarbejdede hjælpebilag forklarede vidnet, at et bidrag kan være negativt, såfremt udgifterne bliver mindre end forventet. Dette medfører dog ikke, at AES ændrer sin vurdering af en tidligere beregning, men man følger tallene. Beregningerne foretages på baggrund af de tal, som AES har, når de foretager beregningen. I 2005 havde man tallene for 2004, der blev anvendt til at fastsætte bidraget for 2006. AES har valgt at bruge 5 års data. 2006 var det første år, hvor man havde 5 års data. De er opmærksomme på, at en enkelt skade kan betyde meget. Vidnet anser det for en statistisk tilfældighed, at tallet er negativt i 2004. Der var fortsat en forventning om en fremtidig stigning. Tallet i 2005 passer med forventningen om en stigning i denne branche, men dog ikke så stor som forventet. Der er derfor en skadesmæssig homogenitet mellem "Fiskeri" og "Dambrug og Fiskeavl".

Der er også en produktionsmæssig homogenitet. På dette område er der ikke det samme talmateriale til stede. Det er ikke muligt for AES at vurdere produkterne for hver enkelt branchegruppe. De anvendte Danmarks Statistiks DB 03 branchekoder til at foretage en indplacering af branchegrupperne. Der var på det tidspunkt ikke andre tilgængelige oplysninger. Ordet fisk indgår i både "Dambrug og fiskeavl" og "Fiskeri". De overvejede på et tidspunkt, om de skulle anvende de såkaldte "P-koder", der er et udtryk for virksomhedernes produkter. Da opkrævningen sker med anvendelse af virksomhedens cvr nummer, og da der kunne være flere P-koder for samme cvr nummer, blev dette opgivet.

Vidnet har ikke været involveret i bestyrelsens afgørelser i denne sag eller i udarbejdelse af indstillinger hertil, men hun har gennemset indstillingerne.

De tog udgangspunkt i DB 03 koderne. Såfremt en branches skadesrisiko var usikker, foretog de placeringen på baggrund af DB 03 koderne alene. Hun vil tro, at de i forbindelse med placeringen af gruppen "Dambrug og Fiskeavl" også har taget hensyn til, at produktet fisk indgår i denne gruppe og i gruppen "Fiskeri". Hun kan ikke huske, at de i noget tilfælde har indhentet yderligere materiale vedrørende produkternes homogenitet for en branche.

Af tabel 3 fremgår, at der for så vidt angår "Dambrug og Fiskeavl" har været en stor stigning i risikopræmien i 2003. Det er kun i 2003, at risikopræmien for "Dambrug og fiskeavl" er tættere på "Fiskeri" end på "Husdyrbrug".

Beregningerne blev i 2004 foretaget på baggrund af de tal, som de havde for den tidligere periode, nemlig 2000-2003.

De foretog i 2004 deres vurdering ud fra, at der var en stor stigning i risikopræmien. De så ikke på de akkumulerede risikopræmier. De samlede skadesudgifter og antallet af beskæftigede indgår i deres beregningsmodel. De foretog en risikovurdering ud fra de foreliggende tal, og der blev i deres beregningsmodel lagt en lineær stigning ind. I beregningsmodellen indgår også forventninger til fremtiden.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har under proceduren redegjort for og uddybet de anbringender, der er anført i påstandsdokument af 1. september 2009, hvor det blandt andet anføres:

”...

1. INDLEDNING/HOVEDPROBLEMSTILLING

Til støtte for sagsøgers påstande gøres det gældende, at sagsøgte afgørelse i 2004 om udskillelse af sagsøgers branche "Dambrug og Fiskeavl" i en ny branchegruppe sammen med branchen "Fiskeri" strider mod grundlæggende krav i det daværende retsgrundlag.

Sagsøgte afgørelse er således i klar strid med det i AES bekendtgørelsens § 6 og det i lovens forarbejder opstillede dobbelte homogenitetskrav.

Det i loven opstillede dobbelte homogenitetskrav indebærer, at sagsøgte ved inddeling i branchegrupper efter lovgivningen skulle sikre, at brancher inden for samme branchegruppe var homogene ud fra både et skaderisikomæssigt og et produktionsmæssigt synspunkt.

Det gøres gældende, at sagsøgers branche "Dambrug og Fiskeavl" og branchen "Fiskeri" ikke er homogene, hverken i produktionsmæssig eller skaderisikomæssig henseende, og at branchegruppen bestående af branchen "Dambrug og Fiskeavl" og branchen "Fiskeri", således ikke opfylder lovens dobbelte homogenitetskrav.

Det gøres endvidere gældende, at sagsøgte ikke har iagttaget officialmaksimen forud for udskillelsen af de to brancher i en selvstændig branchegruppe.

Som følge heraf lider afgørelsen af en væsentlig retlig mangel og er derfor ugyldig.

Domstolsprøvelsen i denne sag angår retlige krav til den anfægtede afgørelse, som kan efterprøves til bunds.

2. DET DOBBELTE HOMOGENITETSKRAV

2.1 Retsgrundlag

Ved grupperingen af de forskellige brancher skal sagsøgte påse, at brancher i samme branchegruppe er homogene ud fra både et skaderisikomæssigt og et produktionsmæssigt synspunkt.

Det fremgår således af bemærkningerne til loven:

”Det forudsættes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring samler brancherne i branchegrupper, der er homogene både ud fra et produktionsmæssigt og fra et skaderisikomæssigt synspunkt. Det forudsættes endvidere, at bidraget fastsættes på baggrund af de udgifter, som den enkelte arbejdsgiver forventes at påføre AES, således at der ikke sker nogen systematisk omfordeling mellem de enkelte arbejdsgivere”.

I den dagældende AES bekendtgørelse § 6, stk. 1 er der i overensstemmelse hermed bestemt følgende:

”På grundlag af DB03-koden samler AES` bestyrelse arbejdsgiverne i et antal branchegrupper, der er homogene ud fra et skaderisikomæssigt og et produktionsmæssigt synspunkt”.

2.2 Skaderisikomæssig homogenitet

Lovgrundlagets krav om skaderisikomæssig homogenitet indebærer, at de enkelte brancher i samme branchegruppe skulle have en ensartet skaderisiko.

Kravet om skaderisikomæssig homogenitet var ikke alene et krav om skadetypmæssig homogenitet. Det var skaderisikoen, som skulle være homogen. Det var dermed den samlede økonomiske risiko ved skaderne, som skulle være ensartet. Vurderingen skulle således omfatte såvel skadetypen som skadefrekvensen. Det følger af lovgrundlagets grundlæggende princip om forbud mod omfordeling.

Akvakulturerhvervet er til forskel fra fiskerierhvervet hovedsagelig landbaseret, hvilket medfører en betydelig forskel i de to erhvervs skaderisiko. Generelt er fiskeri – modsat dambrug - et højrisikoerhverv, og skaderisikoen forbundet med at udføre arbejde på havet er langt større end skaderisikoen forbundet med at udføre arbejde på land.

At skaderisikoen for branchen ”Fiskeri” er langt større end skaderisikoen for branchen ”Dambrug og fiskeavl” fremgår også af de i sagen fremlagte dokumenter.

Af bilag 13 og bilag D fremgår, at skaderisikoen for branchen ”Fiskeri” i årene 2000-2003 var mellem 3-110 gange højere end skaderisikoen for branchen ”Dambrug og fiskeavl”.

Af bilag D fremgår endvidere, at for årene 2004-2006 var skaderisikoen for branchen ”Fiskeri” op til 219 gange højere end skaderisikoen for branchen ”Dambrug og fiskeavl”.

Yderligere fremgår af bilag D, at den gennemsnitlige skaderisiko for branchen ”Fiskeri” for årene 2000-2006 var ca. 12,7 gange højere end skaderisikoen for samme periode for branchen ”Dambrug og fiskeavl”.

Tallene viser en så markant og konstant forskel mellem skaderisikoen for branchen ”Fiskeri” i forhold til skaderisikoen i branchen ”Dambrug og fiskeavl”, at kravet om skaderisikomæssig homogenitet ikke kan anses for opfyldt.

I relation til den skaderisikomæssige homogenitet gøres det endelig gældende, at årsagen til at sagsøger besluttede at udskille brancherne ”Dambrug og Fiskeavl” og ”Fiskeri” i en branchegruppe var en voldsom udvikling i skadeudgifter for branchen